

נְשִׁמָתָא

דְּאוּרִיתָא

הורים וילדים לומדים חסידות בצומת

גיליון 240 | ערב שבת קדש פרשת חיי שרה, כ"ה מרחשון תשע"ז
יוצא לאור על ידי ועד כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

יצחק תקן מנחה

למה נעמד השליח באמצע הפגישה?

אבא/אמא: בהתועדות 'שבת הגדול' תשמ"ה, ספר הרבי "מעשה שהיה אצל אחד השלוחים" (הרבי לא נקב בשמות האנשים אבל גבורי הספור הם השליח במינסוטה הרב משה פלר והפרופסור ולול גרין עליו השלום):

"פעם אחת נכנס שליח לביתו של יהודי נכבד, אדם מצלח ביותר ובעל אמצעים, הן בעניינים גשמיים, ולפי דעתו - גם בעניינים רוחניים, בענייני חכמה ושכל כו', על מנת לקרבו ליהדות. אותו יהודי לא היה מוכן להשתכנע כל כך מהר, ובהיותו בעל שכל רצה להבין כל דבר בשכלו, שאל שאלות והתנפח על כל פרט ופרט..."

תוך כדי היותם שקועים בכל להט נשמתם בעצומו של וכו' שכלי, עין הלה באחד מספרי החכמה שהיו מנחים אצלו, כדי לנסות ולהוכיח את צדקתו בוכוח. כשהרים את עיניו מהספר כדי להמשיך בוכוח - לא האמין למראה עיניו: בן-שיחו - השליח - עומד עם הפנים לקיר ומתנענע... שיחתם נמשכה זמן רב, וכאשר הבחין השליח שעוד מעט תשקע השמש - עמד להתפלל מנחה."

התפלה שחוללה מהפכה

ילד/ילדה: "וראה זה פלא: הנהגה בלתי מנומסת זו - להפסיק לפתע באמצע וכו' שכלי, מבלי לבקש סליחה מחברו לוכוח,

לזכות החייל בצבאות ה' **יחיאל מיכל** שיחי' **סודקביץ** לרגל יום הולדתו כ"ט חשוון נדפס ע"י ולזכות הוריו ירמיהו דוד ורחל שיחיו סודקביץ

לזכות החייל בצבאות ה' **מיכאל שלום** שיחי' **סורקין** לרגל יום הולדתו כ"ה חשוון נדפס ע"י ולזכות הוריו יהונתן ויפה אפרת שיחיו סורקין

לזכות החייל בצבאות ה' **יהודה** שיחי' **אברג'ל** לרגל יום הולדתו כ"ז חשוון ולזכות החייל בצבאות ה' **צבי יצחק** שיחי' **אברג'ל** לרגל יום הולדתו י"ז כסלו נדפס ע"י ולזכות הוריהם שלום דובער ושרה גיטל שיחיו אברג'ל

© creative 010

שקראנו פעם ספור על היהודים בפרעות ת"ח ות"ט שמסרו את הנפש כדי שלא להמיר את דתם? ואז התלבטנו האם חיים עוד אנשים כאלו? ובכן, היום פגשתי בחור שגרא לי שיש לחכמה בהם. הוא נעמד אצלי במשרד, מול הפנים שלי והתפלל מנחה...

כך, צעד אחר צעד, החל פרופסור גרין להתקרב ליהדות ולתורת החסידות, תוך שהוא עומד בקשר מכתבים רציף עם הרבי בעניינים אישיים ובענייני מדע ואמונה, כשהרבי אף ספר את ספורו באמצע התועדות, כמוכא במדור השיחה בעלון זה.

סמוך ממש לפטירתו זכה פרופסור גרין, שכבר היה חסיד נלהב, לסיים את הכנתו לדפוס של הספר "פרופסור גרין, שלום וברכה" הכולל את ספור חייו המרתק, קשריו עם השליח הרב פלר, וחליפת המכתבים עם הרבי.

בשורה טובה ומשמחת:

לאבות ולבנים

הננו שמחים להודיע כי תכנית הלימוד השבועי

"אבות ובנים" זמן חורף תשע"ז

תתחיל במוצש"ק פרשת וירא

לנוחיותכם הלימוד יתקיים בשלשה מוקדים:

בית אגודת חסיד 770	בית הננסת 'נחום יצחק' בשינויים	בית בנסת כפר חב"ד ב'

בין השעות 7 ל-8 בערב

חוקי שבוע - הפתעה לכל משתתף

המשתתפים הקבוצות "אבות ובנים" ישתתפו בהזדמנות מיוחדת, אצל כרמיס איסה כפול, אב ובנו, לחצרות קודשינו. * בכפוף לתנאי ההשתתפות

ההזדמנות אבות ובנים מן קויל' שגארכה הבית אב"ח 770 בנוצש"ק פרשת וירא כבו ר' אהרן ובנו מצנדי שיחיו פינסון

תנאי השתתפות בהגדלה המיוחדת:
 (1) הגעה בזמן (עד השעה 7:15)
 (2) השתתפות קבועה - מינוס 12 מתוך 17 פעמים

בברכה ארגון אבות ובנים כפר חב"ד

© creative 010

כך שנה השליח את חיי הפרופסור

בשנות הכ"פים, הגיע הרב משה פלר לשליחות במדינת מינסוטה בארצות הברית. הוא נסה ליצור קשרים עם מנהיגי הקהלה, אך כלם הזכירו בהתרגשות שם אחד: "פרופסור ולול גרין". גרין הוא האיש, שאם תצליח ליצור אתו קשר, הודלתות יפתחו לפניך. גרין היה פרופסור נודע לחקר החידקים (אפידימיולוגיה) והיה חבר בצוות המצמצם של נאס"א שבדק אם יש חיים על המאדים.

גרין עבד באותם ימים במתקן צבאי מסוג ויום אחד קבל טלפון מהרב פלר, שמבקש להפגש אתו. גרין חשב שהוא מבקש תרומה והציע לו 36 דולר, אך הצעיר התעקש להפגש. הפגישה התקיימה באחר צהרים אחד באותו מתקן צבאי, כאשר הם נופלים לוכוח בכל דבר אפשרי. גרין אף הציע לו הצעות יעול, כמו להחליף את החליפה השחורה בצבעונית...

לקראת ערב, פלר בקש פתאום סליחה, הוא קם מהמקום, נגש אל הקיר והתפלל מנחה. גרין נדהם, הוא לא שלט במתרחש, הצעיר התעלם ממנו ועמד והתנועע במשרד שלו... כשהצעיר סיים, הוא התנצל ואמר כי הפגישה הזאת חשובה לו מאוד, אך מה שעשה עכשו חשוב לו עוד יותר.

כרגע הראשון, גרין נעלב, אך אחרי רגע, חש הארה. הוא הבין שפגש דבר אמתי. הוא הרים טלפון לאשתו ואמר: 'את זוכרת

תפלת מנחה על היכטה...

ילד/ילדה: "מעשה ביהודי שהקדוש ברוך הוא זכהו בנכסים רבים, וביניהם - ספינה, 'יכטה' - בלשון המדינה. מזמן לזמן היה נוהג להפליג בספינה, כדי לבלות בה את ימי החופש על גבי הספינה. וכשהגיע זמן התפלה, הנה בידעו שבעת תפלת שמונה-עשרה (תפלת העמידה) יש לכוון פניו לצד ירושלים, לצד מזרח - הצד שאלו ולברך אצל רב החובל: היכן הוא צד מזרח.

יהודי זה - פעלו עליו כבר שאין לו להתבייש ביהדותו גם בחיי היום יום, ולא רק ביחס ליהודים כמותו, אלא גם ביחס לאינם יהודים, ולכן, לא התבייש, ושאל אצל רב החובל (שהיה גוי) שיאמר לו היכן הוא צד מזרח.

אבא/אמא: בפעם הראשונה חשב רב החובל שהתעניינותו של היהודי לדעת איפה הוא צד המזרח - אינה אלא מקרה. אבל לאחר ששפך שאלתו זו כמה פעמים, שאלו רב החובל: הרי אינך רב חובל, ואפלו לא מלח המשיט את היכטה, ואם כן, מדוע הנך מתעניין כל כך היכן הוא צד מזרח!?

היהודי הסביר לו את טעם הדבר, מכיון שרצונו להתפלל לקדוש ברוך הוא באופן של "לפני מי אתה עומד", הנה היות שהתפללות עוברות דרך מקום המקדש שבירושלים - עליו לכוון את פניו לצד ירושלים. ולכן מתעניין לדעת היכן הוא צד המזרח, ששם נמצאת ירושלים.

ילד/ילדה: רב החובל התרשם מאוד ממענה זה, ואמר: אם אדם כמותך - איש מצליח בעסקים, עד שאנשים אחרים (ובתוכם רב החובל) משמשים אותו - מוצא לנכון להתקשר לקדוש ברוך הוא ג' פעמים בכל יום. ובאופן שמפסיק מכל עניינו ומכוון את פניו לצד ירושלים, כדי להתפלל באופן הראוי, אם כן - סיים דבריו - אתחיל גם אני לחשב אודות הקדוש ברוך הוא!

הלכה - יהודי יכול להשפיע על סביבתו ולא רק על יהודים:

אבא/אמא: זוהי ההוראה לכל אחד ואחד מישראל, אפלו

זהיר בתפלת המנחה - זהיר הוא מלשון זהר ומאיר. מתי מאירה מעלת האדם ("התגברות הצורה על החמר")? בתפלת המנחה בה אנו מבטאים שהרוחניות היא העקר אצלנו, ולכן אנו עוזבים את החמירות בשביל התפלה.

הגיעה שעת מנחה

אבא/אמא: זמני התפלות מבטאים גם תקופות בחיים: 'שחרית' - ימי השחרות והנערות. ילד ונער יהודי מתחנך ללמוד תורה בחידור ובישיבה, ואין כאן כל חדוש, כי חובה על האב ללמד את בנו תורה.

'ערבית' - כשאדם כבר "זקן, בא בימים" הוא נח מעסוקיו ופנוי לעסק בתורה ובמצוות.

'מנחה' - כשאדם נמצא באמצע החיים וטרוד בעסוקיו ובנהול ביתו, והוא מתפנה מכל עסוקיו ללמוד תורה, וכן דואג שכל מעשיו יהיו על פי התורה והמצוות, זוהי העבודה האמתית. ככה נפרת מעלתו של האדם.

שעת השיא

ילד/ילדה: כעת נבין מדוע סדר תפלות היום הוא ערבית, שחרית, מנחה (לדגמה, בראש חודש נאמר "יעלה ויבא" בערבית, אחר כך בשחרית ונסים במנחה) - תחלת עבודת האדם היא להאיר את חשך העולם (ערב), אחר כך מתחיל להאיר (שחר), עד שמגיעים לתכלית האור (צהרים). שהאדם מגלה איך שתכלית כל דבר בעולם היא הקדשה, ולכן הוא פונה מכל עסקיו ומתפלל מנחה [ולכן יצחק דוקא תקן מנחה, כיון שענינו של יצחק הוא "צחק עשה לי אלקים" - להפך את טבע העולם שנוברא בשם אלקים לאור ולקדשה].

לכן גם תפלת מנחה קשורה עם אליהו הנביא (שנענה בזכות תפלה זו), שכן אליהו הוא מבשר הגאולה, הזמן בו העולם עצמו יהפוך לדירה לו יתברך.

הלכה:

גם בשעון חרף בו היום קצר ותפלת מנחה יוצאת ממש באמצע היום, נקפיד על תפלה במנין.

(מעובד ע"פ שיחת שבת הגדול תשמ"ה, מאמר ד"ה "נעשה נא" תרצ"א, לקו"ש חל"ה עמ' 130, ועוד)

שהתפנה מכל עסוקיו והזמינו לביתו... דוקא הנהגה זו היא שגרמה להתחלת המהפכה בלבנו של אותו יהודי, עד שבמשך הזמן נתקרב ליהדות, ולא עוד, אלא שהוא בעצמו קרב ליהדות עוד עשרות ומאות יהודים!

היהודי הנ"ל לא ידע 'תפלה' מהי; הדבר שממנו התרשם עמקות, עד שנגעשה 'מהפכה' בלבנו - לא היה אלא העבדה שלפנת 'שכח' בן-שיחו את כל כללי האינטליגנציה הנהוגים בין בני אדם, שלפיהם התנהג בן-שיחו במשך כל זמן פגישתם, והתנהג כאדם שאינו מן הישוב - לעמד עם הפנים לקיר ולהתנענע!...

אליהו נענה בתפלת מנחה

אבא/אמא: ספור זה מבטא את מעלתה של תפלת מנחה, בה אנו עוזבים את כל עסוקינו באמצע היום (ויכמו אותו שליח באמצע הפגישה עם הפרופסור הנכבד) ועומדים להתפלל.

על תפלה זו אומרת הגמרא: "לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה, שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה". דוקא בזכות אותה תפלה הוא זכה שנעשה לו נס כפול, בעת הוכוח שלו עם נביאי הבעל - האש שירדה מהשמים לחכה את הקרבן שהוא העלה על גבי המזבח, למרות שהוא שפך מים מסביב.

אנו מבינים מכך שלא רק שיש בתפלת מנחה מעלה מסוימת, אלא היא נעלית יותר מיתר התפלות. מדוע?

לעזב הכל ולהתפלל

ילד/ילדה: מסביר על כך הרבי הרי"צ במאמר נפלא, שבבקר אין זה חדוש שיהודי מתפלל לפני ה', כי לא שיהיה כלל שיהודי יעמד בבקר ולא יתחיל את היום עם תפלה. וכן בערב, אחרי כל העסוקים יהודי מסים את היום בתפלה. "אבל תפלת מנחה שהיא באמצע היום, כאשר האדם טרוד בעסוקיו, ונמצא בשוקים וברחובות או בנסיעה ופונה מכל עסקיו ומתפלל - היא עבודה אמתית".

לפי זה מסבירים ב'היום יום' דברי הגמרא "לעולם יהא אדם

✂ ----- ✂
גליון 240 חיי שרה
שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____
כיתה: _____ חתימת הורים: _____

עורכים: אחת הוצאה לאור